

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY

ŘÍJEN 2026 č. 86

Nic bez Tebe, nic bez nás

Máme měsíc říjen, kdy si připomínáme výročí založení našeho hnutí, a tak mám pro vás krátký příběh, který se mi stal, a který nám ukazuje, jak krásně funguje Úmluva lásky v obyčejném životě.

Jednou jsem jel se synem na vodu. Bylo mu asi 10 let. Když jsme se zastavili u Zrcadlové kozy a chtěli si koupit něco k jídlu, zjistil jsem, že nemám peněženku. Zůstala v autě. Svačina žádná. Tolik jsem spoléhal na teplé jídlo. Což o to, já bych ten hlad vydržel, ale syn, který také pádloval, jídlo potřeboval.

Opodál byl mladík. Celou situaci pozoroval a měl neskrývanou radost z naší patové situace.

Syn se šel tedy zabávat s říčním přívozem. Tu ho oslovila jedna žena s malým dítětem v náručí. Byla bezradná. Potřebovala se dostat na druhou stranu. Velice jí na tom záleželo. Jiná cesta zde přes řeku nebyla. Pro synka to byla zábava. Ochotně je převezl. Vděčná žena ho obdarovala šedesáti korunami. Takže si sám vydělal na oběd.

Pro mě ta chvíle byla milým pohlazením. Na jedné straně škodolibá radost z něčí újmy a na straně druhé neočekávaná pomoc.

A protože jsem vše svěřil v modlitbě Panně Marii, tak to pro mě byla krásná odpověď. Připomnělo mi to: „Nic bez Tebe, nic bez nás.“

Přívoz jako obraz Úmluvy lásky

Rád bych se s vámi podělil o to, co mi zpětně tento moment z Jizery ukázal.

Každý z nás občas zažije chvíli, kdy mu na pomyslné řece života dojdou zásoby. Zapomenutá peněženka, hlad, únava a pocit bezmoci. Člověk v takových chvílích snadno propadne strachu nebo hněvu. Svět kolem nás – v mém příběhu zosobněný škodolibým mladíkem – se navíc naší situaci občas skrytě či otevřeně vysmívá.

Otec Josef Kentenich říkal, že nic se neděje náhodou. Bůh k nám mluví skrze okolnosti

všedního dne. Moje zapomenutá peněženka nebyla smůla, ale pozvání k důvěře. Když jsem situaci odevzdal v modlitbě, vyslovil jsem první část naší úmluvy s Pannou Marií: **„Nic bez Tebe.“** Uznal jsem, že moje lidské síly skončily a teď je řada na nebeské režii.

A jak nebe odpovědělo? Neposlalo zázračnou mannu, ale poslalo člověka, který byl v ještě větší nouzi než my. Ženu s dítětem, která se potřebovala dostat na druhý břeh. Zde se otevřel prostor pro druhou část motta: **„Nic bez nás.“**

Můj syn nečekal na zázrak se založenýma rukama. Chopil se lana přívozu a dal k dispozici to jediné, co v tu chvíli měl – svůj čas, energii a ochotu pomoci. Pomohl proto, že to bylo potřeba.

Výsledek? Žena s dítětem se dostala, kam potřebovala a syn

dostal odměnu. Škodolibost byla poražena solidaritou a štědrostí.

Tento zážitek je pro mě obrazem toho, jak funguje naše

Úmluva lásky:

- **Naše prázdné ruce** (zapomenutá peněženka) jsou prostorem pro Boží plnost.
- **Naše modlitba** otevírá dveře nebeské pomoci (Nic bez Tebe).
- **Naše ochota posloužit** druhým v jejich nouzi dává Bohu nástroj, jak proměnit naši situaci (Nic bez nás).

Kdykoliv v životě zapomeneme svou pomyslnou „peněženku“ – ať už finanční, vztahovou nebo duchovní – nevěšme hlavu. Třikrát Podivuhodná Matka od nás nežádá velkolepé činy. Často jí stačí jen naše ochota převést někoho na druhý břeh. Ona už se pak postará o to, aby naše děti neměly hlad.

Kdy se vám stalo, že se pomoc stala vzájemnou?

Kdy se vám pomoc dostala nečekaně?

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku V úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz